

Народная Воля



НЕЗАВІСИМАЯ ЭКСПЕРТИЗА

Борис ЖЕЛИБА, профессор,
доктор экономических наук

В погоне за жар-птицей

В свое время достижение 500-долларовой заработной платы в эквиваленте стало в Беларуси фетишем. Впервые планка была взята в декабре далекого 2010 года как выполнение предвыборного обещания главы государства. Потом эта заветная цель от экономики постоянно ускользала, подводила время от времени девальвацию белорусского рубля.

Среднедневовая долларовая зарплата в стране в 2018 году составила всего лишь 469 долларов. В четвертом квартале 2018 года она оказалась чуть выше — 485 долларов (в эквиваленте).

По данным Белстата, средняя начисленная зарплата в Беларуси за февраль 2019 года составила 977,6 рубля. Миньше, чем в январе (981,6). Правительство удалось ухватить за хвост 1000-рублевую жар-птицу только в декабре прошлого года, когда вместе с предновогодними бонусами среднюю зарплату по стране вывели в 1115,3 рубля. Но жар-птица снова упорхнула.

Будем надеяться, что белорусская экономика в этом году сможет генерировать среднюю зарплату в 1000 рублей, а может, и в 500 долларов в эквиваленте. Однако только плохо, что белорусские цены в пересчете на доллары уже не те, что пять лет назад (не вспоминай уж 2010 год), поскольку не та и покупательная способность доллара. К сожалению, есть в настоящее время у нас предприятия, которые не обеспечивают выплату и минимальной зарплаты, когда их персонал вынужден трудиться неполный рабочий день.

Также, к сожалению, в Беларуси не отказались от искусственного повышения средней зарплаты с подключением административных рычагов, поскольку два последних года рост заработков опережает увеличение производительности труда. За 2018 год реальные доходы населения выросли на 7,5%, а производительность труда — меньше чем на 1%. Если около четверти белорусских предприятий убыточны, а 60% из них имеют рентабельность до 5%, как требовать от реального сектора ускоренно повышать зарплату? Сначала — повышение эффективности производства, а зарплата придет сама.

В этом отношении практика показала, что частные предприятия работают лучше государственных. В эту сторону надо и двигаться. Чтобы увеличивались доходы населения, должен быть опережающий рост инвестиций, новых технологий. Если у властей есть политические планы вновь искусственно повысить зарплаты и пенсии к выборам, то печальный опыт игнорирования экономических закономерностей в Беларуси уже показывал, что это может закончиться: инфляция, девальвация рубля, шоки для отечественных производителей.

ГАЗЕТА — ЧЫТАЧЫ

Мы цэнім сяброўства з «Народнай Воляй»!

Сённяшні іnumар «Народнай Волі» — першы ў другім квартале 2019 года. І многія з Вас, шаноўныя сябры, зварнулі ўвагу на яго тыраж. А ён, як бачыце, падняўся толькі на пару дзясяткаў экзэмпляраў.

Сумаваць ці радавацца? Нават не ведаём, што і скажаць.

Хутчэй за ёсё, хто-нікто ўжо з'ехаў на лепшчыч і часова спыніў падпіску, хоць мы не раз падказвалі варыянты, якія дазваляюць не парываць сувязі з «Народнай Воляй» і ў летні час.

Рэдакцыя слёзна прасіла даўніх прыхільнікаў газеты актыўна працападаўца — яе сярод сваіх сябрыў, саслужыўцў, саброй, суседзіз — з тым, каб у шыраты падпіснікаў узлоіся прыкладна 2000 новых асоб, што дазволіла бы умацаваць фінансава становішча рэдакцыі. Пакуль мы не маем дакладных лічбаў, але з улікам таго, што тыраж можна сказать, не вырас, праблема па-ранейшаму заставацца актуальнай.

Нас непакоіць такая акалінніца: калі ў гарадах «Народную Волю» можна яшчэ набыць у шапках, то жыхары аддаленых вёсак, аграгарадкоў такой матычынскі не маюць. І вось тут у чартовы раз хочацца зварнуцца да тых, чия малая радзіма там, у глыбінцы, дзе працаюць жыць башкі.

Мы цэнім сяброўства з «Народнай Воляй»!

Вы — з намі! Мы — з Вамі!

Рэдакцыя.

Перетасовка



Не печальтесь,
Михайл Іванович!

Леонід Константінавіч всем доволен!

Можно подумати, что когда-то Александр Лукашенко неплохо играл в карты. Здорово у него получается с тасованием. Сегодня, правда, речь идет не о картах а о картах.

Еще несколько дней назад пенсионного возраста Михаил Рузский был вице-премьером. Не успел прийти в себя после появления указа об освобождении от многолетней высокой должности, как

тут новое назначение — помощником президента — инспектором по Могилевской области.

Не оказался в безработных и громко освобожденный от должности министр сельского хозяйства и продовольствия Леонид Заяц. В результате перетасовки кадров вчера А.Лукашенко отправил его в тот же Могилев председателем облисполкома.

«Это приказ: вы вдоем едете в Могилевскую область, наведете там железны порядок и доложите мне. Я буду у вас каждый месяц в Могилевской области. Чем смогу, тем помогу. Но прежде всего вы там поселись как надо, по технологии. И в течение месяца, если вам надо перевести Могилевщину на военное положение, как сейчас в «Купаловском», переведите».

«Вы как граждане Беларуси мой приказ должны выполнить. Используйте любые законные методы, любое законное средство, чтобы там навести порядок и доказать, что вы технически и настоящие мужики», — напутствовал глава государства недавно провинившихся чиновников, теперь получивших новые высокие должности.

Сергей КОРЗУН.

У СОСЕДАЙ

Украина на распутье: выбирают между нежелательным и невозможным?

Результаты социологического опроса, проведенного на выходах из избирательных участков Украины 31 марта, потрясли всех. Социологи объявили о том, что во втором туре президентских выборов выходят шоумен и бизнесмен Владимир Зеленский и действующий глава государства Петр Порошенко. При этом Зеленский лидирует с отрывом более чем в 10 процентов. Утром Центризбирком Украины дал цифры, согласно которым разрыв достиг 14 процентов.

Украина оказалась на распутье. Украинская элита замерла в шоке. Опросы, проводившиеся накануне выборов, конечно, фиксировали небывало высокий рейтинг Зеленского, однако журналисты и аналитики побеждали и себя, и всех украинских политиков: мол, ничего страшного не произойдет, те, кто обещал проголосовать за «этого клоуна», на самом деле задницу от дивана не оторвут и на выборы не пойдут.

Порошенко разочаровал

Прошедшие после «революции достоинства» пять лет были для украинцев временем больших надежд и больших разочарований. Нация сплотилась вокруг идеи реальной независимости и европейской интеграции. Правительство шаг за шагом

принимало законы, позволяющие согласовать действующие в Украине стандарты со стандартами европейскими.

Армия, деньги на поддержку которой жертвовали всей страной, сумела остановить, удержать экспансию мощнейшего врага, прикрывавшегося мифами об «ополченцах», сражавшихся «за свободу Донбасса». Украинские дипломаты во главе с президентом Порошенко смогли добиться того, что украинская повестка доминировала на международной арене.

Однако это не смягчило горечи разочарования. Да, все видели, что власть не сидит без дела. Но видели и другое.

Взлет коррупции. Грязню между партиями, создавшими правящую коалицию. Соглашение президента с бывшими донецкими олигархами во главе с ненавидимым сторонником Евромайдана Ринатом Ахметовым. И все это — на фоне дико раздражающего роста численности кондитерских магазинов фирмы «ROSHEN», принадлежащей семье Порошенко. При этом конфет становилось больше, но жизнь не становилась

лучше. Росли тарифы на коммунальные услуги, электричество, ползли вверх цены. Антирейтинг главы государства перешагнул планку в 40%.

Было понятно, что недовольство должно сконцентрироваться и получить выражение в каком-либо другом кандидате. Или — в какой-либо кандидатке.

Тимошенко не внушила доверия

Задолго до выборов начался рост рейтинга лидера партии «Батьківщина» Юлии Тимошенко. Яркая, харизматичная женщина, дважды занимавшая пост премьер-министра, потускнела после своего торжественного заключения, к которому приговорил ее суд под давлением Виктора Януковича. Для молодых избирателей она была таким же призраком из прошлого, как и позорно изгнанный Янукович. Нужно было лиши сформулировать новое «политическое предложение», чтобы не допустить консолидации недовольных вокруг Тимошенко.

И такое «предложение» появилось.

(Окончание на 5-й стр.)

ДИСКУССИОННАЯ ТЕМА

О национальной ідее и белорусской государственnoй ідеологии

Вопрос о государственной идеологии вызывает ожесточенные споры. И это естественно, поскольку «здесь властью пахнет».

— государства без идеологии не бывает, она является неотъемлемым атрибутом любого государства;

— государственной идеологии не должно быть. Сторонники этого подхода считают, что демократия и государственная идеология несовместимы.

За примерами далеко ходить не надо. Конституция Российской Федерации попросту запрещает формирование государственной идеологии. Президент В.Путин в силу этого обстоятельства говорит лишь о «духовных скрепах» российской государственности.

В Конституции Республики Беларусь прямого запрета на формирование государственной идеологии не существует. Президент А.Лукашенко говорит о важности формирования белорусской государственной идеологии, и, более того, создает институт штатных идеологов.

Существуют разные идеологии и их различные классификации. И если в отношении таких ее форм, как идеология политических партий, какой-то консенсус достигнут, то понятие «государственная идеология» многими воспринимается в штыки. И основным камнем преткновения является вопрос: может ли вообще существовать государство без идеологии?

Какие бы аргументы ни приводили те, кто отрицает государственную идеологию, она при более пристальном взгляде все же

присутствует в любом государстве. В том числе и в тех, где запрещена, поскольку каждый государственный нуждается в идентификации своего народа и консолидации общества, а власть, даже самая демократическая

— в собственной легитимации. Не может государство устойчиво существовать без объединительных идей, выражаяющих волю граждан к совместной жизни. И это, собственно, не зависит от того, оформлены эти идеи в идеологии или они существуют по умолчанию. «Идеологическая» работает в том или ином виде ведется в любом государстве. Например, в странах Запада это называется «обучением демократии» и осуществляется в рамках гражданского образования.

Востребованность временем

У государства и государственной идеологии задачи разнятся, хотя могут совпадать и дополнять друг друга. Главное предназначение государства — сохранение национальной идентичности и суверенитета.

Главное предназначение государственной идеологии, помимо этого, как ни крути, является легитимизация и пролонгация (продление) власти. Ни одна власть не будет формировать идеологическую систему принципов и ценностей, работающих против собственного правления. Поэтому одной из важнейших задач государственно-идеологии является оправдание деятельности самого государства. Она должна обосновывать и убеждать, что государство днем и ночью только и делает, что думает о своем народе.

(Окончание на 3-й стр.)

ПРЯМАЯ ЛІНІЯ

К почкам — с должностным вниманием!

Коварство болезней почек заключается в том, что очень часто они протекают бессимптомно и проявляют себя, когда дело зашло далеко.

- Как не пропустить первые признаки болезней почек?
- Как сахарный диабет и высокое давление сказываются на работе почек?
- Гломерулонефрит — лидер по количеству болезней почек в Беларуси. Как его распознать?
- Какую диету нужно соблюдать при болезнях почек?

На эти и многие другие

вопросы читателей

«Народной Воли» ответит

нефролог высшей категории

медицинского центра «ЛОДЭ»

Марина Петровна Губерская

Звоните в среду 10 апреля
с 16.00 до 17.00

по телефону 328-68-41.

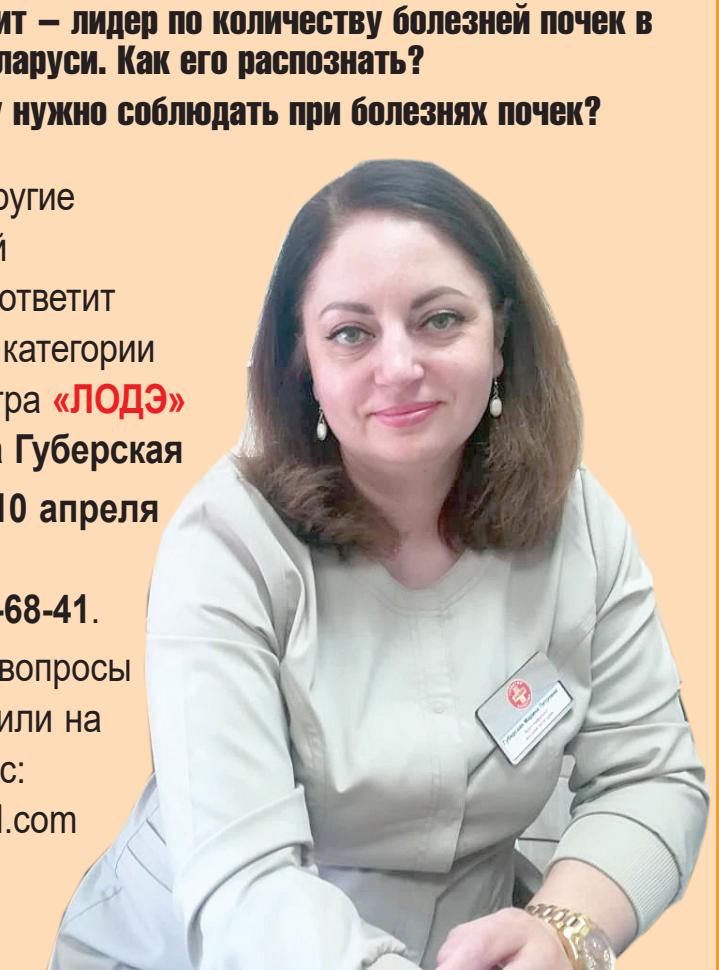
Присылайте свои вопросы
заранее по почте или на

электронный адрес:

nvonlineinfo@gmail.com

с пометкой

«Прямая линия».



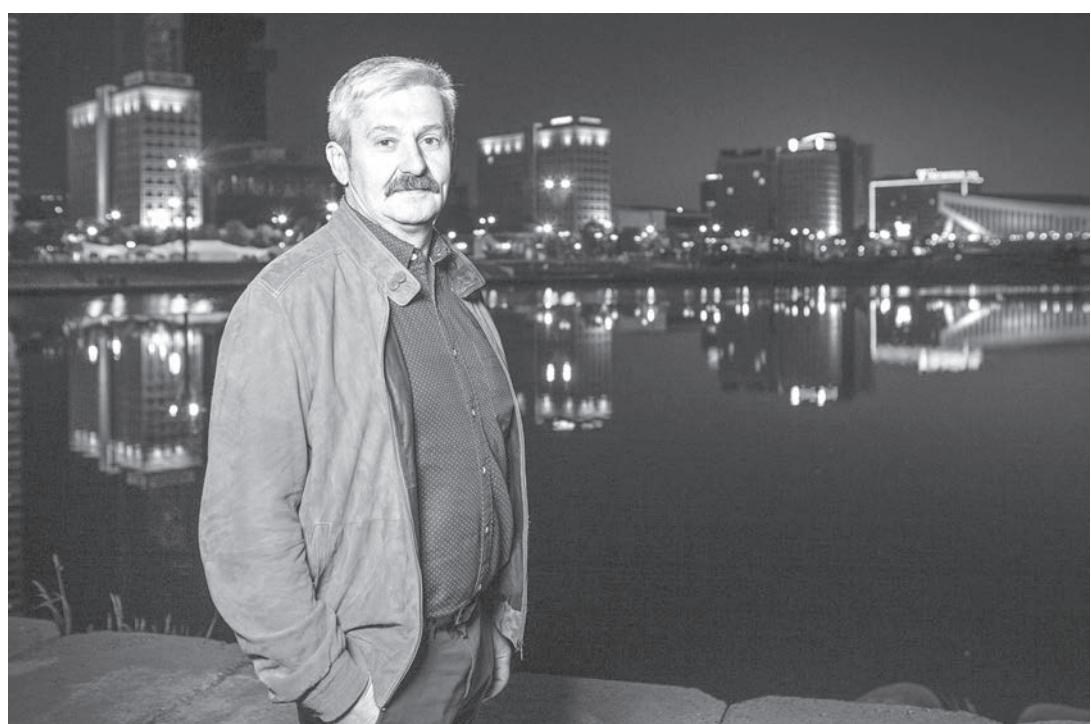
АКТУАЛЬНАЯ ТЕМА

Юрий ПАШИК: «Курим, ругаемся матом...»

В апреле в московском Арбитражном суде состоится второе заседание по иску известной российской фирмы, которая занимается сертификацией продукции. Ответчиком выступает белорусское ОАО «Беллис».

Россияне считают, что белорусы в погоне за прибылью безосновательно порочат их деловую репутацию в глазах должностных лиц и хозяйствующих субъектов.

Директор ОАО «Беллис» Юрий Пашик полагает, что данный иск имеет не экономический, а скорее политический характер. Об этом он рассказал «Народной Воле».



– В прошлом году в Минске приезжал министр ЕЭК по экономике и финансовой политике Тимур Жаксылыков, он хотел выяснить, какие проблемы есть во взаимоотношениях между странами в рамках Евразийского экономического сотрудничества, – говорит Пашик. – На встрече с ним, которая была организована в Торгово-промышленной палате, присутствовали представители различных отраслей промышленности, технические регуляторы. Каждый говорил о наболевшем. Был там и мой заместитель, который рассказал об уровне системы тарифирования в ЕАЭС и привел официальные данные о том, что на нашем рынке устойчиво размещается свыше 70 процентов электротехнической продукции, не соответствующей требованиям технических регламентов и стандартов. Причем вся эта продукция поступает к нам в основном с российскими сертификатами, которые часто выдаются с нарушением правил и процедур. Связано это в том числе и с жуликоватыми посредниками в виде уполномоченных изготовителями лиц, которые возложили на себя монопольное право выступать заявителями на сертификацию, при этом не являясь импортерами продукции, что противоречит требованиям договора о ЕАЭС.

Министр Жаксылыков был впечатлен и попросил изложить эти данные в официальном письме, что мы сделали, сославшись на конкретные данные Госстандарт. В итоге одна из российских организаций, которая занимается сертификацией, подала иск в суд за дискредитацию деловой репутации. Уже состоялось первое заседание суда, на апрель назначено следующее. От нас требуют опровержения и компенсации судебных издержек.

Как известно, Госнадзор работает методом случайной выборки, и только за 2017–2019 годы из случайно отобранных 32 товаров электротехники с сертификатами этой фирмы лишь к 9 не было никаких претензий. А знают, что инспекции не обязательно посещать завод, а можно провести проверку и по корреспонденции, дистанционно. И они пытаются всех убедить, что это – лучшая мировая практика, соответствующая правилам и процедурам сертификации ЕАЭС.

Но как без выезда на место вообще установить, что предприятие работает и выпускает продукцию? Как без выезда на место это можно сделать?

А если там вообще нет предприятия?

Получается, что процедура проведения сертификации они реализовывают совершенно иначе. И если бы это делали какие-то пацаны из Юропинска, было бы понятно... Но ведь известная организация, выдающая десятки тысяч сертификатов! Некоторые моменты они трактуют по-своему и говорят, что общие правила нигде не прописаны. А в следующий раз они скажут, что для испытаний не нужен образец товара. И что нигде вообще не прописано, как именно должны проводиться испытания...

И это происходит не только в тарифировании, а во всем спектре взаимоотношений в ЕАЭС... Просто театр абсурда! – К сожалению, это наша

реальность, мы в ней живем. – Если бы все это было безобидно, то можно было бы махнуть рукой. Но ведь сегодня по пальцам можно пересчитать специалистов, которые могут прочитать и понять стандарты. И при этом российская таможня блокирует все сертификаты, кроме российских!

– На каком основании? Ведь таможня не обладает необходимыми компетенциями в области оценки соответствия...

– Именно! И это опять же нарушение договора о ЕАЭС, в результате чего все товары, поступающие на российскую таможню с сертификатами нероссийского происхождения, отправляются в красный коридор на дополнительную проверку! Таможенники необоснованно предъявляют требования о предоставлении документов по сертификации, порой не существующих в природе, в том числе оригинальных документов. Просят показать акты проведения экспертизы на соответствие заявленному товару, акты отбора, документы на ввоз образцов для проведения испытаний, протоколы испытаний, договор с органом по сертификации, документы по оплате выданного сертификата, уставные документы заявителя на сертификацию. И тем самым призывают субъекты хозяйствования получать сертификаты ЕАЭС в российских органах по сертификации и чаще всего с нарушениями правил и процедур сертификации.

– Юрий Александрович, а судебный иск удивил или испугал?

– Обрадовал. Потому что я как бывший хоккеист, могу сказать одно: когда противник дает тебе голевую передачу, им нужно дорожить.

– Но вашу организацию обвиняют в недобросовестной конкуренции и, как следствие, получении прибыли...

– А мне кажется, просто хотят запугать.

– Не так давно глава Россельхознадзора Сергей Данкверт высказал недовольство работой министра по техническому регулированию ЕЭК Виктора Назаренко, который до недавнего времени возглавлял Госстандарт Беларусь. Мол, нет механизма регулирования транзита сельхозпродукции по территории стран – членов ЕАЭС, а Назаренко совершило не стремится урегулировать этот вопрос.

– Такой выпад в адрес министра, имеющего статус международного чиновника, я вообще расцениваю как безобразие. С начала 1990-х не помню случая, чтобы какой-то чиновник среди уровня, простите, в качестве «колбасного киллера» наезжал на министра междуна-

родного уровня.

– Тем не менее сам Назаренко промолчал...

– На мой взгляд, реагировать должен был не Назаренко, а председатель Коллегии Евразийской экономической комиссии Саркисян, а также белорусские чиновники, и прежде всего – Минсельхозпрод.

– В любом случае это информационная война, которую мы проигрываем. Иногда, конечно, хорошо выдерживать паузу, но в данном случае она затянулась.

– Станиславский говорил: чем длиннее пауза, тем выше мастерство актера. Но это, к сожалению, действительно не тот случай. Когда на медийном пространстве говорит только президент, а все, кто должен реагировать, молчат – это неправильно.

– С другой стороны, Лукашенко сам создал такую систему. Может, боится конкуренции? Вдруг найдется более яркий оратор?

– Не помню, чтобы хоть одному министру предъявили жесткую претензию за то, что он выступил публично, по делу, в защиту национальных интересов.

– На каком основании? Ведь таможня не обладает необходимыми компетенциями в области оценки соответствия...

– Именно! И это опять же нарушение договора о ЕАЭС, в результате чего все товары, поступающие на российскую таможню с сертификатами нероссийского происхождения, отправляются в красный коридор на дополнительную проверку! Таможенники необоснованно предъявляют требования о предоставлении документов по сертификации, порой не существующих в природе, в том числе оригинальных документов. Просят показать акты проведения экспертизы на соответствие заявленному товару, акты отбора, документы на ввоз образцов для проведения испытаний, протоколы испытаний, договор с органом по сертификации, документы по оплате выданного сертификата, уставные документы заявителя на сертификацию. И тем самым призывают субъекты хозяйствования получать сертификаты ЕАЭС в российских органах по сертификации и чаще всего с нарушениями правил и процедур сертификации?

– Юрий Александрович, а у вас есть план, как разрушить проблемы, которые возникли в сфере технического регулирования?

– Я думаю, настал тот период, когда надо сделать полную переворота, а не к осветительным приборам. Внимательно читаем, что написано на упаковке. Торговое имя «Космос», Российская Федерация. Производитель: электроламповый завод, г.Брест, Беларусь. Импортёр: ООО «Национальная дистрибуторская компания «Топсервис», Россия; импортёр ЧП «Линия света», г.Гомель, Беларусь. Поставщик: ОДО «Оптснаб», г.Гомель Беларусь. Уже не смешно. И цена не смешная – 73копейки ее ресурс в течение 1000 часов, при том, что у подобной светодиодной лампы ресурс 20.000 часов, а цена чуть более двух рублей. На упаковке лампочки, купленной в прошлом году, написано «матовая», на сегодняшней – «матированная». И вот документ, который я получил недавно. Предложение изменить стандарт в части классификации ламп накаливания – считать матированную лампу прозрачной.

– При сегодняшних результатах надзора на рынке, а это порядка 80% несоответствующей продукции, необходимо в кратчайшие сроки, при выявлении несоответствующей продукции ее изымать, требовать отзыва, запрещать реализацию, отменять сертификаты, аннулировать аттестаты аккредитации и требовать исключения из Единого реестра тех организаций, которые неоднократно попадали в зону надзора, с отменой всех сертификатов, которые данная организация выдала.

– Не нужно создавать какие-то дополнительные механизмы привлечения к ответственности за поставку товара с фиктивными сертификатами и за выдачу таких сертификатов, у нас все для этого есть, и нужно действовать здесь и сейчас, иначе может быть поздно.

– Но и нельзя разрушать существующие механизмы защиты рынка.

– Некоторые белорусские предприятия предлагают заменить процедуру сертификации продукции по энергоэффек-

тивности на декларирование.

– При этом всем хорошо известна история введения этих требований, давление со стороны российских торговых структур с целью их отмены. Результаты сертификации, при которой не менее 50% продукции не соответствует заявленным или установленным требованиям к энергоэффективности, и вообще предназначены для стран с невысоким уровнем развития. Я уверен, что заказчики отменят те же, но хочется верить, что Госстандарт Беларусь не прогнет, а правительство окажет поддержку этой очень важной сегодня структуре госуправления.

Необходимо вносить изменения и существенно дорабатывать Договор ЕАЭС с привлечением экспертного сообщества, обладающего необходимой компетентностью и опытом во избежание ранее допущенных ошибок.

Нужно максимально сохранять национальную систему подтверждения соответствия и тем самым защищать рынок от контрафактной, опасной и фальсифицированной продукции.

И самое главное – уделить особое внимание и направить общие усилия на развитие национальной системы технического регулирования как основного инструмента не только защиты отечественных предприятий и потребителей, а инструмента инновационного развития промышленности.

Приведу простой для понимания, но яркий и характерный пример. Вот смотрите: на моем столе лежат две одинаковые лампочки накаливания с матовым стеклом. Одна куплена в прошлом году, вторая – сегодня. Подобные изделия почти 10 лет как не производятся и запрещены к реализации не только в странах Европы, но и во всех странах с развитой экономикой. В Китае они отнесены к нагревательным, а не к осветительным приборам. Внимательно читаем, что написано на упаковке. Торговое имя «Космос», Российская Федерация. Производитель: электроламповый завод, г.Брест, Беларусь. Импортёр: ООО «Национальная дистрибуторская компания «Топсервис», Россия; импортёр ЧП «Линия света», г.Гомель, Беларусь. Поставщик: ОДО «Оптснаб», г.Гомель Беларусь. Уже не смешно. И цена не смешная – 73копейки ее ресурс в течение 1000 часов, при том, что у подобной светодиодной лампы ресурс 20.000 часов, а цена чуть более двух рублей. На упаковке лампочки, купленной в прошлом году, написано «матовая», на сегодняшней – «матированная». И вот документ, который я получил недавно. Предложение изменить стандарт в части классификации ламп накаливания – считать матированную лампу прозрачной.

– При сегодняшних результатах надзора на рынке, а это порядка 80% несоответствующей продукции, необходимо в кратчайшие сроки, при выявлении несоответствующей продукции ее изымать, требовать отзыва, запрещать реализацию, отменять сертификаты, аннулировать аттестаты аккредитации и требовать исключения из Единого реестра тех организаций, которые неоднократно попадали в зону надзора, с отменой всех сертификатов, которые данная организация выдала.

– Не нужно создавать какие-то дополнительные механизмы привлечения к ответственности за поставку товара с фиктивными сертификатами и за выдачу таких сертификатов, у нас все для этого есть, и нужно действовать здесь и сейчас, иначе может быть поздно.

– Но и нельзя разрушать существующие механизмы защиты рынка.

– Некоторые белорусские предприятия предлагают заменить процедуру сертификации продукции по энергоэффек-

тивности.

– А если говорить о моем

настроении, пока могу сказать только: «Курим, ругаемся матом!»

Людзі паліць траву, а ў выніку ўсё заканчваецца трагедый.

Толькі ў мінулую суботу і нядзельно ў падрадзяненні МНС паступіла 158 паведамленняў да загарннях травы і кустарнікай, адным тарфяным пажары і двух загарннях у лясах. Большая частка здэрнінай адбылася ў Брэсцкай і Мінскай абласцях.

Сухое надвор'е і моцны вецер не спыняюць тых, хто вырышаў добраўпарадкаваць свае тэрэторыі па прынцыпе «што згарыць, то не згніе». І вось толькі некаторыя факты са зводак МНС.

У Шумілінскім раёне з-за выпалівання травы згарэлі дзве хаты і хлеў. На щасце, ніхто з гаспадароў не пачарпнё.

У Гродзенскай вобласці лясны пажар пачаўся з-за таго, што пенсіянка вырышила спаліць смеце.

Яшча раней у вёсцы Парышы Горацкага раёна загніну пенсіянка, які палічыла трапу кала дома.

Адным словам, сумная статыстыка мінульшы гадоў і папярэджанні супрацоўнікамі МНС многіх людзей так і не навучылі асіярожнасці. Гары!

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

СКАЗАНО!

Александр ЛУКАШЕНКО:

Украина не чужая нам страна

Вчера А.Лукашенко встретился со спецпредставителем действующего председателя ОБСЕ в Украине и в трехсторонней контактной группе Мартином Сайдиком. Говоря о поддержке дипмиссии, Александр Григорьевич подчеркнул:

– Вы знаете мое отношение, белорусов к этому конфликту. Все, что вы говорите, все ваши заявления (а я все эти заявления слышу) мы анализируем. Расходящийся в нас практически нет. Как вы, так и я, все белорусы привержены миру в Украине. Это наша республика, с которой мы жили долгое время в одном доме. Очень переплетены судьбы многих семей и людей – белорусов и украинцев. Это не чужая нам страна.

ИНИЦИАТИВА

Тюрьмы –

в подчинение Минюста!

Родзственники осужденных, правозащитники и общественные активисты настаивают на необходимости реформирования пенитенциарной системы Беларусь и предлагают передать полномочия Департамента исполнения наказаний МВД Министерству юстиции. С таким требованием они обратились к Совету министров и приглашают белорусов подписать под соответствующей петицей.

Ее авторы – руководитель Белорусского документационного центра Раиса Михайлова и жена осужденного Людмила Кучура.

– Раиса, год назад с подобной инициативой вы уже обращались в Совмин. Почему опять решили вернуться к этой проблеме?

– С подобным требованием обращалась в Совмин жена осужденного Петра Кучуры, – рассказывает правозащитница. – Однако надлежащего внимания и тем более каких-то конкретных действий после этого не последовало. И, соответственно, ситуация в местах лишения свободы не меняется, а лишь усугубляется. Бывшие осужденные, родственники находящихся в заключении уже не просто говорят о проблемах, они требуют от государства их решения.

Сегодня число граждан, находящихся за тюремными стенами, просто зашкаливает. При относительно невысоком уровне преступности Беларусь входит в число лидеров в Европе по количеству заключенных на сто тысяч человек населения. И если за решеткой нарушаются права человека, значит, нарушаются и наши с вами права. Мы не хотим социальных взрывов, роста преступности, поэтому пытаемся достучаться до тех, кто в состоянии изменить ситуацию.

– Что, на ваш взгляд, может измениться, если тюрьмы

КАЛОНКА
АЛЕСЯ НЯУВЕСЯЧаму зладзюгі ў
крапі аўтамабіль
укралі

Папулярная блогерка са Слуцка (100 тысяч падпісчыкаў) паведаміла ў Instagram, што яна, пакінуўшы свой дарагі аўтамабіль, накіроўвася ў салірый. Праз 15 хвілін машину ўкралі...

Як зірніца цвяроза –
Смех дай гідзе
Гэты дзіўны масавы бедлам:
Пра сібе расказваць сёня ў модзе,
Здымкі выстаўляць у Instagram.
І таму фіксуюца на фота
Кожны ўласны ўжытковы крок...
Здзекавацца з дзеўкі неахвота,
Толькі атрымала добры ўроч.
Дзеянін свае, свае забавы
Выстаўляе іншым напаказ –
Побыт у яе, маўлай, цікавы.
Так было якраз і ў гэты раз.
«Пакідаю я свае «Ферары», –
З радасцю паведала яна. –
І іду, сабры мае, ў салірый.
Буду там, напэўна, да цямна». –
І такі настрой узнейслы ў крапі –
Загарэлым зробіцца «фасад»!
Дык не дазва, што машину ўкралі,
Бо было ў зладзену часу шмат.
У нарада вонкі ёсьць багаты,
Дзеўцы мог бы ён дапамагчы:
Каб «галадным» быў шпёні пра-
кляты,

Некалі вывешвалі плакаты
З заклікам да ўсіх: «Не балбачы!»

Каламуць такая ў інтэрнэце!
Выстаўляцьмузь хутка ў Instagram,
Што яны сядзяць у туалце
І, прафачце, што выходзіць там...

Цяпер няма даверу
любому кавалеру

30-гадовая жанчына з Шумілінскага раёна складаіла на спатканне, якое скончылася звартам на міліцыю. Напірыкіны рамантычнага вечара кавалер доўта трymаў яе за руку, а калі парачка разышлася, з яе пальца зник пярсцёнак. Прымчы кавалер паспей нават прадаць яго за 250 рублёў.

Цвіла вячэрняю парой,
Нібыта ружа, маладзіца.
Чаму ж узнейслы быў настрой?
Павінна мара сёня збіцца.
Вяла яна праз інтэрнэт
З мужчынам хвасцім перапіску.
І зараз ім падвесіці слеп
Пад перапіскі гэтай рыску.
Пазаў наўша кавалер
На натуральнае спатканне.
І вось прыйшла яна цяпер
На рандзіву па ўзнейслым стане.
Абраник досьці малады,
А да таго ж – высоکі, гонкі.
Было б наілага сапраўды
Набіца да тагою ўжонкі.
Яна не ведала, на жаль,
Што ў кавалера план каварні...
Гадзіну цалую амаль

Яны прабавіў ў каварні.
Затым у парку над ракой
Блукалі ціха па алеі.
Пасля рамантыкі такай
Пабольшалі ўсе надзей,
Што можа ў іх адбыцца шлюб,
Што ён да гэтага гатовы,
Тым больш што з ягоных губ
Зляталі правільнікі слова:
– Хто не гультай, не пустазвон,
Той у жыцці пакажа хватку.
Патрабна мне, – даводзіў ён, –
Займецца сваёй жыглы спачатку.
І я, павер мін, зараблю

На адмысловую кватру!
Збірана нават па рублю...
Ну як не верыць кавалеру?
Зусім не хібні інтарэс!
А болей грэла маладзіцу,
Што ён нахабна не палез
У першы ж вечар пад спадніцу.
Наогул гэты кавалер
Сабо паводзіў без дакуки –
Высакародны меў намер,
Адно ёй паглядзіў руки –
Напэўна, эгткім чынам ёй
Выказаў ён сваю пяшчоту.
Яна ўспыяла ўйсы душой,
І не стрымала душу палёт!
Таму не дзіўна, што дамоў
Яна ляцела, як на крылах,
Нібыта для сябе наноў
У гэты вечар свет адкрыла.
Аднак праз некалькі хвілін
Прыблізна на зямлю спусціца.
– А каб я здох ты, сукні сын! –
Праклён паслала маладзіца.
Пярсцёнак зік з яе рукі!

Таму і злосці – нібы ў звера.
Каб стрэлі зноў, дык на шматкі
Яна паврала б кавалера.
Пераканаўся ўрэчце клёк
(Хоць прыгніцца сэрца наўсів),
Што раздзяляе толькі крок
Любоў-хакане і інівісці...
**

Мужчыны ў іншыя часы
І з палібоўніцы, і з жонкі
Здымалі ліфчыкі й трусы.
Цяпер здымалі з іх пярсцёнкі...

УСМЕШКА МАСТАКА

Ну не падабаецца мне
твая закаханасць у
прыгажуню!..



Малюнак ІРНЫНІ ПУСТАВАЛАВАМ.

Прыгажунаваў?

У кампаніі сяброў мужчына распіваў піва ў Мінску на набярэжнай Свіслачы. Недалёка на лавачкы сядзела парацька – хлопец і дзяўчына. Ці то з-за рэчонаці, ці то з-за памутнення розуму, але 24-гадовы мужчына падышоў да маладых і пачаў біць хлопца па галаве. Праз некалькі хвілін на месцы злачынства была міліцыя. Цяпер «герою» пагражадае да трох гадоў турмы.

– Ну не падабаецца мне твая закаханасць у прыгажуню!..

МНЕНИЕ

О крутости,
пользе и вреде

Была недавно по делам в районе Тракторного завода. Вышла из метро и направилась в сторону улицы Ваупщасова. Недалеко от бассейна, там, где улица Буденного упирается в Долгобродскую, установлен огромный рекламный щит: «Дышать чистым воздухом КРУТО». Я аж с шага сбился! Это ж надо, какая забота в нашем социально ориентированном государстве о людях! Кто ж, как не городские власти, напомнят минчанам, а особенно тем, кто проживает вокруг Тракторного завода, о полезности чистого воздуха? Собирайт чёмоданы и бегом к свежему воздуху – это круто!

Очень интересно, на какие деньги была создана эта социальная реклама? Может, инвестиции хлынули, и теперь денег хватает не только на строительство бесконеч-

ние чистого воздуха ставят дышащего в привилегированное положение, относит к числу продвинутых граждан, делает крутым!

Да и не поспориши: воздух зараженных Альп или океанского побережья куда как полезнее для вдыхания, нежели воздух заводских районов современных мегаполисов.

Надо понимать, те, кто придумал, создал и повесил этот плакат, хотели напомнить минчанам: ребята, что вы тут делаете? Собирайт чёмоданы и бегом к свежему воздуху – это круто!

Очень интересно, на какие деньги была создана эта социальная реклама? Может, инвестиции хлынули, и теперь денег хватает не только на строительство бесконеч-

ных отелей, торговых центров и спортивных сооружений, но и на экологическое воспитание? Тогда не лучше ли было бы пустить их на озеленение Партизанского и Заводского районов, что, как известно каждому еще со школьной скамьи, значительно улучшает качество воздуха?

Сколько стоило создать и повесить эту пропаганду? А еще – как будет утилизирован этот плакат, выполненный, думаю, из далеко не самых экологичных материалов, и какой ущерб экологии и чистому воздуху будет нанесен этой утилизацией? Или, по мнению создателей этого шедевра, польза от него намного превосходит любой вред?

Ирина ДЕРГАЧ, минчанка.

ДЫСКУСІЯ

А чаму гаворка
ідзе толькі
пра нацызм?

Што такое нацызм і ў чым яго небяспека? Чаму я з гэтым пытаннем звяртаюся ў газету? Справа ў тым, што ў «Народнай Волі» за 15 лютага гэтага года змешчана інфармацыя пад аўтарствам Кацярыны Вольской «За працягунку нацызму – да крымінальнай адказнасці!». У ёй паведамляеца: «Сеняня ў Палаце прафсаюзнай ініцыятывы народнага сходу Рэспублікі Беларусь адбудзеши пашырана пасяджэнне рабочай групы па дапраоўцы законапраекта, звязанага з прызначэннем да крымінальнай адказнасці за працападаўніцтва нацызму». Ці азначае гэта, што нацызм у нашай краіне дасцягнуў небяспечных межаў? Калі гэта так, то якім чынам яго распазнані, каф сказаць, што закон неабходны і своеасабовы? Акрамя прафсаюзнай афіцыйных структур на пасяджэнні запрошаны прадстаўнікі Партыі БНФ, кампаніі «Гавары праўду!» і Беларускага Хельсінскага камітэта. Прадстаўнікі Партыі БНФ запрошаны на пасяджэнне разам з депутатамі Палаці прафсаюзнай ініцыятывы – гэта ж сенсацыя! Але сенсацыя засталася незаўважанай. Хацелася б даведацца пра вынікі пасяджэння, пра тое, якія прапановы наступілі ад прадстаўнікоў Партыі БНФ і «Гавары праўду!».

На маю думку, прыніцце такіх закону насы для грамадства не меншую небяспеку, чым уласна дамарошчаны нацызм. У палітычнай неадукаваным, расколам грамадства можна прычапіцца да любога жеста, да любога слова, да любога газетнага артыкула, да любога каментария...

Дарэчы, а чаму гаворка ідзе толькі пра нацызм? А камунізм? А фашызм? Гіштат чаго яшчэ?.. Зусім нядайна прачытаў артыкул Сымена Букчына «Тоска по Сталіну» («Народная Воля» за 22 лютага 2019 года). Сталіністы падмінаюць гаворку. Вось дзяк якож жахліва і небяспечна. Калі штосьці і забараняць, дык пачынаць трэба не з нацызмам, а з ідэалогіі камунізму, таму што нацызм, фашызм, тэрарызм – гэта, на маю думку, пачварны тварэнні камунізму.

Ілля КОПЫЛ, пенсіянер.

ПІСЬМО У РЭДАКЦЫЮ

Што я ўбачыў
у пакоі унука...

Добры дзень, «Народная Воля»!
Хачу распавесці пра наш агульны бойль.

25 гадоў мінула з таго часу, як у нас началі гаворыць пра нацыянальнае адраджэнне. А што зробілі? Можна сказаць, нічога. Назвы вуліц у гарадах у асноўным на рускай мове. Калі раней большасць прадметаў у школах выкладаўся на беларускай, то цяпер роднае слово выйсціцца амаль з усіх падручнікаў. Рэдка які настаўнік размаўляе на беларускай мове. Я жуко не кажу пра нашых чыноўнікаў, шартаговых грамадзян.

Дайшло да таго, што зінкае нацыянальную сімволіку. Тоё, з чым я нядайна сутыкнуўся, прывяло мяне ў роспач. Паехаў у гості да дачкі. Заходзіў ў пакой. І што вы думаеце ўбачыў на сцене? Дзіржаўны сігнатур Расійскай Федэрациі. Не Беларусь, а менавіта Paci.

Відавочна недапраоўка бацькоў. З юных гадоў трэба было ўбіваць хлопцу ў галаву, што ў нас, беларусаў, ёсць свая сімволіка, ёю трэба ганарыцца, а не чужой. І вакна быць патрэбам сваёй краіны, да не суседній.

Але маєм тое, што маєм. Бацькі не ўліпілі ў галаву хлопца неабходнюю інфармацыю, не зрабілі гэту і школа. Затое актыўна прымываюць мэдзіа дзіцяць рускамоўныя тэлеканалы. Ідзе масіраване замірэванне нашай моладзі з усходу.

Чаму, чаму бяздзейнічаюць улады?! З такай палітыкай мы сапраўды можам стаць губернія Расіі.

Алег УРБАНОВІЧ, жыхар г.Ліда.

ГОРОДСКАЯ ЖИЗНЬ

Объявления на подъездах – это разве что бабушкам почитать после прогулки

Есть прывычки, которые нам, мінчанам, все же пора оставить в прошлом. Например, klejny объявления на двери подъезда, причем каким-нибудь столярным kleem, чтобы уж не оторвать. Активные потребители товаров и услуг ищут их через интернет. А объявления на подъездах – это разве что бабушкам почитать после прогулки. К тому же как нервиливо от них выглядят наши дома!.. Все-таки Мингрисполком должен навесты порядок с объявлениями на подъездах жилого фонда столицы.

Я вот пробовала помыть двери подъезда, когда они уже от бумажек превратились в помойку, – получается плохо. Хороший все-таки klej выпускает наша промышленность! Но, если серьезно, кто сейчас



Виктория ДРОЗД.

ЛІКИ ИСТОРИИ

Достойн ли канонизации Иосиф Семашко?

2019 год Беларускі Эзкархат РПЦ обяўзвіл годом памяты митрополіта Иосіфа Семашка. Планируюцца разныя меропрыемствія, посвіченныя гэтым особе, поспосабіўшай пры соедыненні ўніатуў к Рускай праваславнай церкве. Такім чынам, мітраполіт Семашко будзе памянуты як першы ўніат, які падтрымаваў ініцыятыву ўніяцтва.

Обращаю внимание чытателя: Орда и ВКЛ – два разных государства с различным политическим устройством. Соответственно и две различные митрополии с отличной друг от друга конфессиональной обстановкой находятся в подчинении у Константинопольского патриарха.

По традиции того времени, митрополиты предъявляли друг другу территориальные претензии, подкрепляя их интригами, шантажом и военной силой «своих» князей. Разница была лишь в том, что в Московском княжестве светские и духовные власти искали взаимовыгодные пути сотрудничества, а в ВКЛ верховные власти не оказывали поддержки православной церкви, тем самым ослабив ее политические позиции на восточных рубежах.

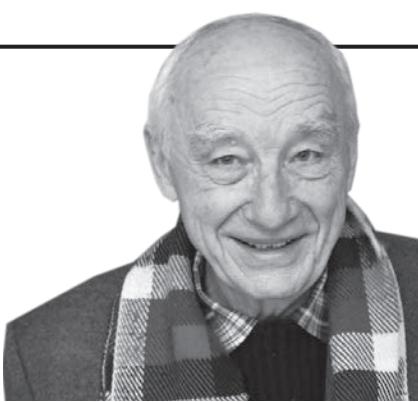
Все изменилось после раздела Золотой Орды: Московское княжество захватило Казань и Астрахань, стало мощнее. И в 1561 году Иван Грозный вторгся в ВКЛ (теперешнюю Беларусь), отмечавши свой путь невиданной резней и зверствами. К примеру, в Полоцк земле были истреблены практические все жители (в большинстве своем православные), край на долгие годы обезлюдили.

Все изменилось после раздела Золотой Орды: Московское княжество захватило Казань и Астрахань, стало мощнее. И в 1561 году Иван Грозный вторгся в ВК



ДЫЯЛОГІ

Міхась СКОБЛА – Васіль ЗУЁНАК



«За кухонным сталом усе смелья!»

Фізік Ньютан, дзякуючы яблыку, адкрыў закон сусветнага прыцягнення. Паэту Васілю Зуёнку яблык дапамог увайсі ў літаратуру, яго візітоўкай на доўгія гады стаў «падслуханы» ў садзе верш, які потым бясконца цытаваўся: «Ніхто не пачуў: яблык упаў дасвеццем – / ля Халопеніч, на Беларусі. / Ніхто не пачуў – ні людзі, ні травы, ні вецер... / Ніхто. А шар зямны здрыгнуўся». У радках гэтых засведчана не толькі сусветнае прыцягненне, але і сусветная спагадлівасць. Думаецца, невыпадкова, менавіта Зуёнкам вершам было наканавана абліяцець «шар зямны» на касмічным караблі. Як адправіць кнігу ў космас, а на зямлі дажыць да дыяментавага вяселля – паэт расказаў у рубрыцы «Дыялогі».

«Улада пільнавала, каб наклад «Зор’кі» не перавышаў наклад «Піянера Беларусі»

– Васіль Васілевіч, пасля школы вы, відаць, меркавалі вярнуцца ў школу – скончылі Барысаўскую педвучыліччу. А ніколі не шкадавалі, што так і не сталі настаўнікам? Сялі разумнае, добрае, вечнае...

– Шкадавання ў мене не было, бо пасля педвучыліччу і журфака БДУ я гадоў працаўшы на рэдакцыі газеты «Піянер Беларусі». І ведаў, як кантактаваць з дзесяткі, чым іх захапіць. Мне вельмі спатрэбліўся атрыманы ў вучылішчы метадычныя веды. А пасля я рэдагаваў часопіс «Бярозка» – меў справу з паддлектамі. Штодэнъ мне на стол трапляў стос лістоў з творамі школьніка. Трэба было кожнаму што падкізаць, пахваціць, абнадзець. Так што настаўнікам я папрацаўшы – хай сабе і літаратурным. І першыя кніжкі я – «Вяёты калалўт» – прысычвалася дзесяць.

– А вы самі ў яго вчыўліся?

– У педвучыліччу мне пашацціла быць вучнем выдатных настаўнікаў – Яўгена Замерфельда і Міхаіла Яўневіча (будучага прафесара ў стацічным Педінтытуце). Яны па-бацькоўску апекавалісѧ мною, дапамагалі. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захапленнем вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дык мы з вами «глазброзавікі» – і я ў свой час працаўшы на гэтых часопісі. Таму пераъязвала ў яго лёс. Учора ў «саноздрукавай» краме пагаратаў святыя нумар – наклад 530 асобіцай...

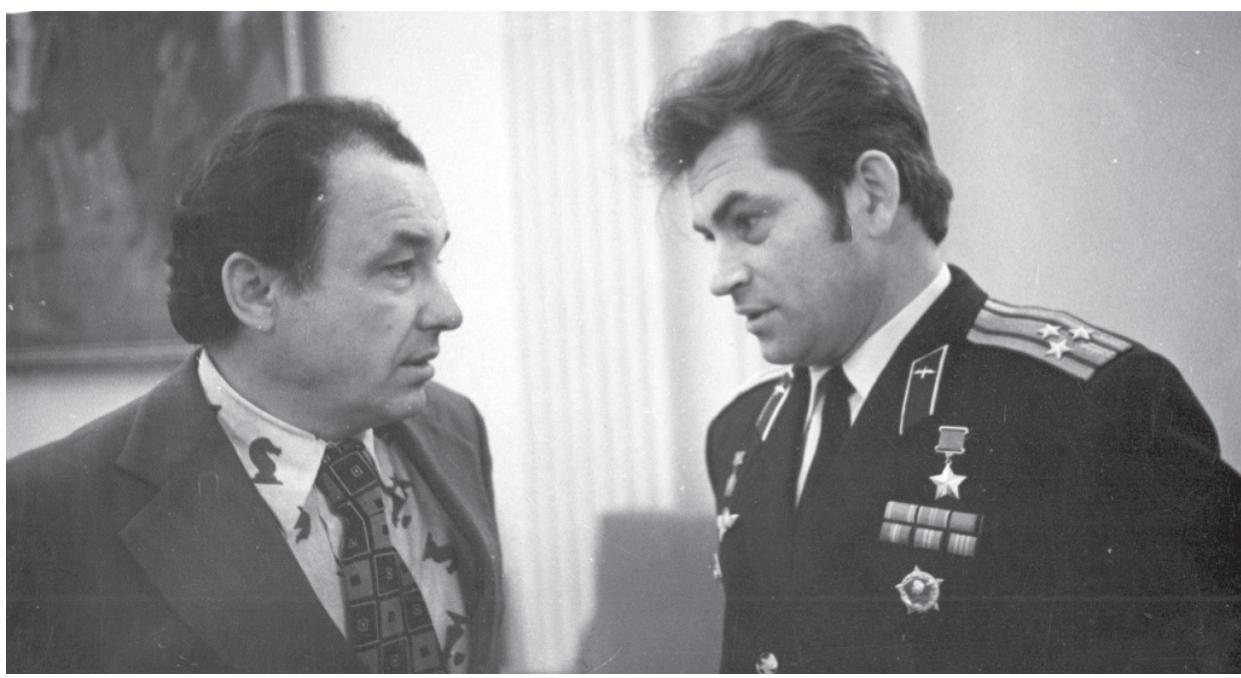
– Што значыць – уплыну на школу мізры. Раней на «Бярозку» падлекі ахвотна падпісвалі, тады ўлогуле на наклады былі вялікія. Скажам, той жа «Піянер Беларусі» меў тысячу сто. Прыйчым у яго быў рускамоўны канкурент – газета «Зор’ка», якая ішла на ўсёй Савецкі Саюз і нават у Балгарыю. Дык улада пільнавала, каб наклад «Зор’кі» не перавышаў наклад «Піянера Беларусі». Такая была мудрая палітыка «партыі і юрады». А дзе мудрасць у дзесяннях сёйнішніх улад? Усё пушчана на самацёк – як хочаце, так і выпильвайце. А як тут выпильвеш у нашай моінай сітуаціі? Яна ж проста катастрофічна. І праекта траба ўсе званы званіць!

**«Беларуская мова –
аснова дзяржавы? Дык
умацице гэтую аснову!»**

– Нядавна дзяржакратар Савета бяспекі Станіслав Зась атунёў новыя падыходы ўлады на галіне інфармайшнай баспекі: «Калі мы гаворым пра абарону сваёй ідэнтычнасці, то павінны культиваваць аду з яе асноў – беларускую мову, рабіць яе больш папулярнай. Гэты шлях траба праісці, каб мы ўмацаваліся як нацыя і як народ». Даўно падобных залежаў не гучала з вуснёўнічай таго такога рангу.

– Заява своеасавасаў і правільнай. Але яна павінна падмацоўвацца канкрэтнымі дзесяннямі. Пачын наеабходна з дзіцячай садка, са школы. Паглядзіце, што робіцца на нашым тэлебачанні. Многія тэлеперадачы сёняння праства супрацоўчану тому, што сказаў Зась. Добра, што ён абазначыў сваю пазіцыю, а чаму маучыцца міністр адукцыі? Ці ён не збраецца выконваць дакумент, падпісаны краінскімі краінамі? Беларускай мовы – асновы дзяржавы? Дык умацуйце гэтую аснову! На футbold і хакей гроши знаходзяцца, хайн жойніцца і на падтрымку мовы. І на падтрымку літаратуры на гэтай мове.

– Як казала адна маладзіцца: і даюся, і баюся... З дзяржайной



падтрымкай прыйдзе і дзяржаву, які накіне на літаратуру і вучыліччу. Але яго падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захапленнем вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржаву падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– У часы вайны старшынявання Саюз пісьменнікаў (тады адзіны) спарадкі Дом літаратуры – цэнтр нацыянальнай культуры на працягу дзесяцігоддзяў. Сёня этыя вайліны будынак на Фрунзе, 5 належыць Кіраўніцтву спраў презідэнта, пераважна злаеца ў арэнду. І ўсё было візім зроблены. Гэты сусветная практика – сур’ёзнае мастацтва павінна падтрымлівацца. Тады ж якіячына сімфанічнай музыка сама на сабе не выжыла.

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Наладжвалісѧ цікавыя сустрочы, помні, выступалі ў нас Іван Шамкін і Мікола Аўрамчык. Я тады ўпершыню жывых пісьменнікаў пачаўшы. Потым уж я іх запрашала да супрацоўніцтва – тут ўжо я «Бярозку».

– Дзяржава падтрымка можа быць рознай. Нягледзячы на то, што наша педвучылічча было руска-мовным, мы з захаплением вычукалі родную мову і літаратуру – дзякуючы якраз Замерфельду і Яўневічу. Н

НЕ ПРОПУСТИТЕ!

Валентин ЕЛИЗАРЬЕВ: «Я чуть не разбился!»

24 апреля на сцене Большого театра Беларуси – обновленная «Кармен» Валентина Елизарьева.

Всех, кто приобрел билеты на «Кармен-сюиту», приглашают пройти пораньше: «Вас ждет автограф-сессия с исполнительницами заглавных партий – Татьяной Ериковой, Татьяной Шеметовой, Ольгой Гайко, Мариной Вежновец, Ириной Еромкиной, а также удивительная встреча с Валентином Елизарьевым. Парадные двери театра будут открыты с 17.45».

«Кармен-сюита» – первый спектакль, который поставил на сцене Большого Валентин Елизарев, теперь – художественный руководитель театра, народный артист СССР и Беларусь. В далеком 1974-м после премьеры «Кармен-сюиты» артисты белорусского Большого качали на руках Валентина Николаевича и подбрасывали его в воздух! «Я чуть не разбился!» – смеется Елизарев. Этот балет гастролировал по всему миру.

«Я искал свой сюжет. И нашел», – говорит Елизарев о



своей «Кармен». – Но, как ни странно, не у французского писателя Мериме – у русского поэта Блока. Его цикл стихотворений «Кармен» и лег в основу постановки в Минске. Я сознавалась

с композитором – Родионом Щедриным, поделился своей идеей, и он с удовольствием ее подхватил, потому что это действительно иное видение образа Кармен. Я не пыталась переска-

зать новеллу Мериме, я хотела передать через хореографию три полета Кармен, которые есть у Блока – навстречу жизни, любви и смерти...»

Вера ВИР.

ЗАКУЛІССЕ

Харланчук цяпер з «Зоркай»

Артыст і режысёр Купалаўскага тэатра Павел Харланчук-Южакоў атрымаў «Хрустальную зорку».

Беларусь саюз тэатральных дзеячай дніамі раздаду ўзнагароды.

«Хрустальную Паўлінку» атрымаў заслужаны артыст Беларусі Аляксандр Парфіновіч, які больш за 40 гадоў працуе ў Магілёўскім абласным тэатры драмы і камедыі імя Вінцэнта Дуніна-Мартынкевіча.



«Хрустальная анёла» ўручылі актрысе Гомельскага тэатра лялек Тамары Гарачавай.

«Хрустальную квітку» за лепшыя дэбют атрымала Вераніка Баранава, актрыса Магілёўскага абласнога драматычнага тэатра.

Паўла Харланчука ўзнагародзілі «Хрустальнай зоркай» за «вялікі ўклад у тэатральнае мастацтва Беларусі і шматгадовую творчую працу».

Галіна РУТ.

ЛЮДЗІ І ЗВЯРЫ

Ваўчатнік

Як клімавіцкі паляўнічы Пётр ПРУДНІКАЎ знішчыў пасля вайны тысячу ваўкоў

Не за царом Гарохам, але даўненка ў рэдакцыю «Сельскай газеты» паляшук з Петраўскага раёна прыслалі невялікую заметку пра воўка, які напаў на яго ў глухім лесе. Чалавек перамог лютага звера. «Прыроду ў рэдакцыі відаў Лілі Шуман. Яна напісала аўтару, што, загубіўшы воўка, ён паступіў наебачліва: маўляў, ваўкі прыносяць карысы, яны выконваюць санітарную функцыю. Праз некалькі дзён прыйшоў адказ ад аўтара, абуранага ў сваіх лепшых пачуцціх: «Дык што, мне трэба было пачакаць, пакуль воўк выкане гэтую самую хвункіцу?»

Уся рэдакцыя смяялася. «Санітару трэба берагчы, – жартавалі з Лілі калегі, – без іх хвункічай непяярлікі... Адным словам, і смех і грэх.

Пасля вайны не леснікі былі гаспадарамі лесу, а зубастыя, злыя звяры. Яны нападалі на калгасную фермы, шасталі па вёсках: душылі прама на пашы авеячак, цілят, здаралася, нападалі на людзей. Уварвецца ў авеячую атару ці гурт кароў воўк і, п'янеючы ад крыў, душыць жывёлу.

Ваўчатнікі рабе адзін «мудры» старшыня калгаса, каб сіканоміць на пастухах, перавесілі лодкі на даволі вялікі азёрын востраў ажно дзве сотні авеячак. Ен выхваліўся, што там мора травы: авеячкі будзяць тлусцесце не па дніях, а па гадзінах. «Праз месяцы праведаваю свою атару, а так і трывожыць не варта. Да бліжэйшага берага не менш за кіламетр, не ўцякніць», – паціраў руки гаспадарнік.

Пра беражлівага кіраўніка праўлення надрукавала заметку раёна газета, прайшла інфармацыя па абласнім і нават рэспубліканскім радыё. У адначасе таварын стаў знакамітым. Праз тры тыдні, прыханіўшы з сабой караспандэнтам, галоўнага заатэхніка ўпраўлення сельскай гаспадаркі, ён павёз дарагіх гасцей на цуд-востраў. Прывілы, ступілі на бераг. Страшны смурод. Безліч мух. Ніводнай жывой авеячкі. Мора крыў. Па слядах вызынілі: забойца – адзін-адзіны (!) воўк. Ен даплыў да вострава і

наступаў, хадзіў у штыкавую атаку. Сірод дарог, сирод штукамі. Ён лёгка адольваў трывогу гінулі баўявыя таварыши, а клімавіцкага хлопца старая з касой абходзіла.

– За прыгажосць цябе палюбіла, – жартавалі сабры. – Дзіва што: высокі, статны, глаз, як алмаз!

Быў салдат Пруднікаў пляністы, руҳомы, наўзіду трывалы. Ён лёгка адольваў штукамі. І сёня пастухі, зброяючы да кучы агару, гучна выкрываюць: «Шуткі, шуткі, шуткі!..» Злуу «шутку» сыграў воўк з ушацкім старшыней. Ён да скону выплачваў нанесеную гаспадары матэрыйную школу, быў зволенын з пасады. Каго першым айцы-камандзір ставіў ў караўлі. Ну канешне, Пятра!

Вярнуўся Пруднікаў у родную вёску пры ордонах і медалях. Сабры агатавалі падаца ў паляўнічы, надта шмат ваўкоў развязло.

«Не ўю! – не згаджаўся Пётр, – за вайну настраляўся». Пётр, – за вайну настраляўся.

Дзесяці з шасцісціх гадоў мінулага стагодзін і па сёйніні дзень наш брат пісменнік і журналіст «благародрдкаўчы» воўка: маўляў, выконвае санітарную функцыю, без яго апусцее лес, пераруцца ці не ўсе ласі, але, казулі, заціні.

Знакаміты рускі пээт і празаік Уладзімір Салаухін напісаў у свой час верш «Волкі».

Мы, студэнты, перапісвалі яго ў сышткі, завучвалі на паміцы: «Мы – волкі, і нас по сравнению с собаками мало...»

У канцы верша ўтвараўся ўсю «псовую братню»: «Вы в сущности волки, но вы изменили породе...». Падткст да прымітўнасці прости: мала гордыя людзей-ваўкоў, якія не дагаджаюцца начальству.

Пра воўка памоўка

Не за то волка блюць, что сер, а за то, что овеу съел.

Руская прымаўка

Франтавымі дарогамі Пётр Піліпавіч Пруднікаў. Фарсіраваў малыя і вялікія эркі, мэрз у акопах. Адступаў,

Дома не знайшлося работы па душы, і Пруднікаў уладкаўся слесарем пры Клімавіцкім камбінаце будматэрэялаў. Усё было

б добра, саюз спаваў Пётр ведаў, але надта ўжо набілкі шлях да свай вёскі зімой снегу па пояс, без лыжай і

дзвух кіламетраў не адполеши, ды яшчэ трабуваў ваўкі. Развязло іх мноства. Бяжыць асфальце, не правальваеца, а цяжкі лосі ў снезе на калена, уцякаючы, з кожным метрам слабее, становіца лёгкай здачыбай зграй. Воўк з'ядзе за год да дзвюх ton мясяца.

У 1982 годзе на воўчы «стол» у Беларусі трапілі дзісяткі коней, больш за тысячу кароў і цяліт, калі пяцісот авеячак.

«Відаць, і праўда давядзецца, че пасівца ў паляўнічы», – вырашыў аднойчы Пётр Піліпавіч.

Даведка

Воўк у свай лютасці страшны звер. Рэжа

хатніх жывёл, птушак, душыць сабак. Ён наносіць непадпрынамы страты дзікім звярзям і птушкам. Страты паляўнічым гаспадаркам прыносяць у шмат разу большыя, чым жывёлаводам. Дзікі, ласі, казулі, калі і вырываюцца па страшных зубоў, то

гінучь пасля атакі, ды нароўшчыць трубы, а звярзі спраўляюць крывавы баль. Хто-хто, а ваўкі свае санітрыя «хвункі» выконвалі спраўна, па-стаханаўску.

Мысліўы №1

Сіонім назоўніка «паляўнічы» ў нас, як і ва Украіне, – мысліўы. Хутка на Пруднікаў стаў мысліўым №1. За час вайны па самых прыблізных падліках пагалоўе ваўкоў на

акупаванай тэрыторыі нашай краіны вырасла ўтра. Па вёсках паўлі самыя неверагодныя чуткі. Казалі, быццам

немцы, адступаючы, спецыяльна пакідалі сваі аўчаракі, а тяя парадніліся з ваўкамі. Агульна патомства ўжо не бываць ні людзей, ні агню.

Было прынята рацэнне: за кожнага знішчанага воўка

адміністрація падаўшы ўсесоюзныя грошы: 1000 рублёў.

Пруднікаў падаўшы ўсесоюзныя грошы: 1000 рублёў.



ЧАСТНАЯ ЖИЗНЬ

Сергей Череченко уехал в Таиланд на курорт «баунти»

Глава Белорусской социал-демократической партии (Грамада) отдыхает на острове Самуи. Фотографии с отдыха на Тихом океане политики и бизнесмена опубликованы в социальных сетях.



году старается отвезти семью на море или океан.

Кстати, на Самуи в Таиланде сейчас отдыхает еще один бизнесмен – Аркадий Израилевич вместе с женой Маргаритой.

«Ну и город, я вам скажу! – поделился своими впечатлениями от столицы Таиланда Бангкока Маргарита. – Толпы людей. Везде пахнет едой, так как готовят ее везде и продают также везде! Шум от тук-туков и мотороллеров невероятный. Воздух грязный, дышать сложно. Зато атмосфера! Не нужно заморачиваться по поводу внешнего вида, шорты, маек и сланцы – это то, что нужно! Особенно в жару +38! На каждом шагу салоны foot-массажа, и город впечатляет своими размерами и высотами!»

Даша ПАВЛОВСКАЯ.



«Тыдзень тэатра» ў Купалаўскім працягненца да 9 красавіка. Наперадзе сустрэча з галоўным рэжысёрам Пінгінім і нават адкрытыя чыткі новых п'ес. Адкрыў жа Тыдзень творчы вечар Генадзя Аўсянініка, народнага артыста Беларусі, аднаго з двух народных артыстаў СССР, што засталіся ў Беларусі; другі – Валянцін Елізар'еў. Яны – наш нацыянальны здабытак. Але трэба ведаць Генадзя Сцяпанавіча, каб разумець: пафас – гэта не пра яго. Ён – лёгкі, падцягнуты, далікатны, у нязменным шынім шаўковым кашні замест гальштука – выйшаў да гледачоў на круг Камернай сцены і сказаў раптам без доўгіх прадмоў: «У бацькі было троны: двое разумных, а трэці артыст».

памятаю назывы» запісвалі на радыё. Павел Сцяпанавіч Малчанчык быў у ролі правадыра. У сцэнары былі напісаны: «Ленін імківа падыходзіць да мікрофона». А ў Паўла Сцяпанавіча на нагах не ёсці: накіталі масакін, мякага абутку. Не чуваць яго крокай! А ў мене туфлі скуряны, абутася добра паддабыць. Вось мне і прананавалі сыграць крокі. Я хутка і гучна датапуа да мікрофона, а Малчанчык афразу же усклікнуў: «Таварыши!..» А гарохавы суп? Што ж, калі суп гуты да свайной рульцы, ён тыхае, не заўжаліць? Вось і мне прышлася пыхаць...

Пытанне ад Івана Кушнерука:
– Паважаны дзядзька Гена, адкрыціе, калі ласка: колькі гадоў трэба адпраўаць каб перастаць хвальвацца перад кожным спектаклем?

Пытанне ад Рамана Падалякі:
– Дзядзька Гена, добры дзень! Віншую вас з Днём тэатра і хачу спытаць: як заваяваць сэрца дамы? И саме галоўнае – які вершіў прачытана на першым спектаклі? Спадзяюся на вашу меркаванне.

Пытанне ад Крысціны Дробыш:
– Дарагі Генадзь Сцяпанавіч, чаму, калі каҳаш, то падабаваць ўсе, нават стародарожскі самагон?

– Па-першае, для парадуння трэба ўсё пакаштаваць. А па-другое, як відома, каҳанне злога. Я вось люблю тэатр, таму іграў ўсё: кінчычай гарохавы суў крокі Леніна. Ніхто крокі не іграў, а я іграў і ганаруўся гэтым, на ўсіх супстрочах ўспамінао. Спектакль (не

як прачытай! Парыўства, свежа, пышчотна... I быццам анёл праліцеў над залай. Мне паду́малася: «макаёнкаўскі тыпаж», як называлі Аўсянініка крыйкі з яго бліскучыя вобразы музыкаў-праціску ў п'есах Андзэя Макаёнкі, усё ж такі не вычарпаў усіх фарбай яго таленту – такім высокім рамантычным героям раптам паўстаў перад намі артыст!

Пытанне ад Івана Кушнерука:
– Паважаны дзядзька Гена, адкрыціе, калі ласка: колькі гадоў трэба адпраўаць каб перастаць хвальвацца перад кожным спектаклем?

Пытанне ад Рамана Падалякі:
– Дзядзька Гена, добры дзень! Віншую вас з Днём тэатра і хачу спытаць: як заваяваць сэрца дамы? И саме галоўнае – які вершіў прачытана на першым спектаклі?

Пытанне ад Крысціны Дробыш (відаць, набалеў):
– Як жыць і не памерці ў тэатры?

– Трэба памерці! Інаки гэта не тэатр, а «прадстаўленчства».

Пытанне ад Мікалая Кучыца:
– Генадзь Сцяпанавіч, а колькі чарапак... гарбаты

сёня, у Дзень тэатра, вы самі асіліце?

– Тры. I ўсе за тэатр – гэта мастацтва вечнае.

Вядома, не абышлося без акцёрскіх баек пра ролі, пра гастролі, пра сябру-таварышаў. Артыст паказаў гледачам сцену са спектакля «Святая прастата» А.Макаёнкі, якія калі ішоў у Купалаўскім, а таксама з будучага спектакля, якія зараз яшчэ толькі рэпетыроўца ў тэатры рабежысёром Аленай Ганум і выйде ў чэрвені – гэта будзе зноў знакаміты «Шляхціц» Завальня» Яна Барщэўскага. І мы з захапленнем пабачылі сцяпайднага Аўсянініка – таленавітага майстра беларускіх сцэн!

Калі да артыста на сцэну выйшаў галоўны рабежысёр Мікалай Пінгін, ён сказаў, што Купалаўскі тэатр існуе толькі дзікуючыя таім людзям, як народны артыст Генадзь Аўсянініка: «Вы з тых хто трывал на беларускай зямлі, вы – карані Купалаўскага». Новы дырэктар Павел Латушка таксама падзякаў артысту за вечар, хоць і зрабіў эта не публична, а ў ліку многіх гледачоў, якія з кветкамі сталі ў чаргу да Генадзя Сцяпанавіча.

Алена МАЛОЧКА.

АКЦЫЯ

Узяць аўтограф у алімпійскага чэмпіёна? Ніякіх проблем!

6 красавіка ў Рэспубліканскім цэнтры алімпійскай падрыхтоўкі па фрыстайлі пройдзе аўтограф-сесія зорных беларускіх фрыстайлістак і галоўнага трэnera нацыянальнай каманды Мікалая Казекі.

Мерапрыемства, якое пачнеша ў 14.00, прымеркавана да дnia адкрыція цэнтра «Фрыстайл». У ім возымуць удзел такія зоркі, як алімпійскія чэмпіёны Антон Кушнір і Ганна Гускова, Саша Раманоўская, якія не тадаўна стала чэмпіёнкай свету.

У прыхільнікаў, якіх звычайна сочаць за выступленнямі куміраў па тэлевізоры, з'явілася цікава пазнаміца са знаўкамістасцю, але і ўзяць у іх аўтографы, сфатографавацца.

Дарэчы, падчас этапа Кубка свету ў Райчычах беларускія таксама малгі падтрымаць беларускіх фрыстайлістак Антону Кушніру распаве тады, з якім складанасцямі дэвадзіца сутыкацца апошнім часам асабістасцю яму падчас спаборніцтваў.

«Задаволены, што мы вытрымалі, бо ў сэрэдзіне сезона хачу ўжо заканчаваць, – паведаміў ён tut.by. – Ураг раіў легчы ў балінчу, таму што спіна ў мене зі тыдзенем «прастэлі» двойчы. У такім

Так што будзе весела!

Алесь СВЯТЛАНЧ.



З ПЕРШЫХ ВУСНАУ

Надзея АСТАПЧУК: «3 мяне патрабуюць 300 тысяч долараў»

Вядомая беларуская спартсменка распавяла «Народнай Волі», якую суму прызовых яна павінна вярнуць Міжнароднай федэрацыі лёгкай атлетыкі.



Дніам стала вядома, што беларускія лёгкаатлеты Аініс Апаненка і Алена Матошка дыскваліфікаваны за парушэнне антидопінговых правілаў падчас Алімпійскіх гульняў 2012 года ў Лондане. Пры гэтым на лонданскай Алімпіядзе Апаненка занай толькі 43-е месца, а Матошка – 25-е.

Нагадаем, што амаль адразу пасля Гульняў-2012 здарыўся яшчэ адзін гучны скандал. Золата ў кіданні ядра заняла беларуская спартсменка Надзея Астапчук, але праз некалькі дзён выясцілася, што ў яе крыва знайшлі забаронены препарат. Залата медаль у спартсменкі забраўлі, на доўгі час яна была

зарасаўшы ў сінім костюме, які спрабуе нечым дапамагчы, але ж відавочна,

што магчымасці ў яе таксама аблежмаваны.

– Ва ўж гатовы да ўзделу ў буйных спаборніцтваў?

– Я яшчэ ў мінулым годзе была да гэлага гатова, але рашонне Міжнароднай федэрацыі лёгкай атлетыкі ўсё зацівалася, не ведала нават, якія раптурнікі

сталі ў чаргу да Генадзя Сцяпанавіча.

Але на ўзровнені добры выйшла, за кароткі тэрмін кідала ўжо на 19 метраў. І спакойна магла дацца яшчэ, каб прэтэндуваць не толькі на прызывы месцы, але і на перамогу разлічваць.

– Як вы ўспрыялі навіну, што амаль праз сям дзён на Алімпіяды ў Лондане праціўнічаў дыскваліфікацыю беларускіх удзельнікіў гэтых Гульняў?

– Я не ведаю цалкам усю ситуацыю, якая склалася з вышыгізданымі спартсменамі, але, як мне падаецца, баразьбу з допінгам вядуць не зусім правільна. Усе я быцьсці кінуліся на гэтую баразьбу, а ў той жа час забываюць пра тое, каб развіваць гэты від спорту.

– Пра якую суму ідзе размова?

– 3 мяне патрабуюць каля 300 тысяч долараў.

– Спонсары не маюць намеру вас падтрымаваць?

– Зараз шукаем розныя варыянты, але пакуль нічога накрэцнага. Частка з гэтай сумы ў мене ўжо ёсць, але 300 тысяч долараў не пакрыні дакладна.

Беларускія федэрацыі як быццам і спрабуе нечым дапамагчы, але ж відавочна,

Алесь СІВЫ.

Паехалі!

У мінулыя выходныя ў Беларусі стартаваў чэмпіянат Беларусі па футболе.



Вось вынікі 1-га тура:

«Віцебск» – 0:0, «Гомель» – 2:3, «Іслоч» (Мінскі раён) – 2:0, «Гарадзіе» – 2:0, «Шахцёр» (Салігорск) – 1:0, БАТЭ (Барысаў) – 2:0, «Дняпро» (Магілёў) – 2:0, «Дынама» (Мінск) – 1:0, «Славія» (Мазыр) – 1:0, «Тарпеда-БелАЗ» (Жодзін) – 1:0, «Дынама» (Брест) – 1:2, «Слуцк» – 0:0.

Калі казаць пра наведальніцасць, то больш за ўсё гледачы прыйшли паглядзець старт свайг каманды ў Барысаў – 5078 чалавек. Антыракорды прыйшлися на матчы «Мінск»–«Віцебск» (950 беларусчыкіў) і «Іслоч»–«Гарадзіе» (800). У такіх выпадках кажуць: для каго гуляюць?

Турнірае становішча

Каманды	Гуліні	Выйгрышы	Нічы	Параражэнні	Мачы	Ачкі
БАТЭ	1	1	0	0	2-0	3
Іслоч	1	1	0	0	2-0	3
Неман	1	1	0	0	3-2	3
Дынама (Бр)	1	1	0	0	2-1	3
Дынама (Мн)	1	1	0	0	1-0	3
Шахцёр	1	1	0	0	1-0	3
Віцебск	1	0	1	0	0-0	1
Мінск	1	0	1	0	0-0	1
Слуцк						